

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 364/2025
20.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бранислава Пантелића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранислава Пантелића, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 36/21 од 23.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 909/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранислава Пантелића, адвоката Милана Латиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 36/21 од 23.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 909/24 од 25.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 36/21 од 23.09.2024. године окривљени Бранислав Латиновић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 3 (три) месеца, у коју му се сходно одредби члана 63. став 1. Кривичног законика урачунава време проведено у притвору почев од 04.11.2020. године до 07.06.2021. године и од 18.02.2022. године до 20.02.2022. године.

На основу одредбе члана 246. став 8. Кривичног законика од окривљеног је одузета опојна дрога канабис – марихуана, укупне нето тежине 22.948,40 грама, чија је тежина и начин на који је била упакована ближе описан у изреци пресуде, а која ће се након правноснажности пресуде уништити у складу са законом.

На основу одредбе члана 87. став 1. и 3. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности - одузимање предмета употребљеног за извршење

кривичног дела и то вагица сиве боје марке „...“, на којој се налазе трагови опојне дроге марихуана, а која ће се након правноснажности пресуде уништити у складу са законом.

На основу одредбе члана 151. ЗКП, наложено је ПУ за Град Београд, УКП – Четврто одељење, да у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде окривљеном врати мобилни телефон марке „...“, са припадајућом СИМ картицом ... оператера, који предмети су ближе одређени у изреци пресуде и домаћи новац у укупном износу од 6.000,00 динара у апоенима од 3x2.000,00 динара, који предмети су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима од 04.11.2020. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ у Новом Саду, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем, као и трошкове настале пред Вишим судом у Новом Саду, у износу од 10.800,00 динара, у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, по претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 909/24 од 25.12.2024. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Бранислава Пантелића, адвокат Милан Лаинович, због битне повреде одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бранислава Пантелића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Бранислава Пантелића у поднетом захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија од 04.11.2020. године, који је прибављен на незаконит начин, јер сведоци претреса нису истовремено присуствовали у свакој од просторија кућа, при томе нису уопште били присутни на тавану куће, где су пронађене предметне биљке, а самом окривљеном је било онемогућено да присуствује претресу, на који начин је учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кппр 398/20 од 04.11.2020. године наложено претресање стана и других просторија у ..., улица ..., које користи окривљени Бранислав Пантелић,

а ради проналажења предмета кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из 246. став 1. Кривичног законика и других трагова који би указивали да постоје основи сумње да је извршено напред наведено кривично дело и одређено је да ће претрес извршити службена лица МУП РС, УКП за град Београд, као и да претресање стана мора започети најкасније у року од 8 дана од дана издавања ове наредбе.

Из списка предмета даље произилази, да је записник о претресању стана и других просторија сачињен на основу члана 157. став 4. и члана 158. став 3. ЗКП дана 04.11.2020. године од стране МУП, ДП, ПУ за град Београд, да окривљени Бранислав Пантелић није захтевао присуство адвоката, да је претресање свих просторија у кући на наведеној адреси, као и тавана и помоћне просторије, обављено у присуству два пунолетна сведока и то АА и ББ, који су записник и потписали, а да је записник потписан и од стране овлашћеног службеног лица и записничара, док је окривљени Бранислав Пантелић, као држалац стана одбио да потпише наведени записник, те да су током претреса пронађени предмети означени редним бројем од 1. до 5., који су од окривљеног привремено одузети.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да су неприхватљиви наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да радњи претресања није присуствовао окривљени и сведоци, тачније, а како то произилази из образложења захтева, да сведоци нису истовремено присуствовали у свакој од просторија кућа, те да при томе нису уопште били присутни на тавану куће, па да је због наведеног, предметни записник о претресању прибављен на начин супротан одредбама Законика о кривичном поступку.

Ово из разлога што записник о претресању стана и других просторија од 04.11.2020. године, који је исправа састављена и потписана од стране овлашћених службених лица надлежног органа унутрашњих послова у складу са одредбама члана 157. ЗКП, садржи изричиту констатацију да тој доказној радњи, поред окривљеног, присуствују и два пунолетна сведока, који су потписали записник без примедби и тиме потврдили тачност навода у записнику о току радње претресања и предметима који су том приликом пронађени, односно тачном месту проналажења предмета, те садржи и констатацију да је окривљени одбио да потпише записник.

Како је предметни записник о претресању стана и других просторија од 04.11.2020. године, које је извршено на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кппр 398/20 од 04.11.2020. године, у свему сачињен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку (члан 152, 155, 157. став 4. ЗКП), то Врховни суд налази да се на овако изведеном доказу може заснивати пресуда, а супротне наводе захтева за заштиту законитости, браниоца окривљеног Бранислава Пантелића, којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењује као неосноване.

Бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим, оспоравајући правилну примену кривичног закона на дело које је предмет оптужбе, бранилац суштински полемиште са тим, да ли је окривљени, биљке које су пранађене на тавану, неовлашћено држао ради даље продаје или их је само производио. Ови наводи

браниоца, по оцени Врховног суда, такође представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, док његови наводи којима оспорава разлоге правноснажне пресуде, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредбе члана 440. ЗКП нису законом прописани разлози због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд, није упуштао у оцену ових навода.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић